

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng Chủ Nhật, ngày 12/06/2022.

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 913

“THẦY GIÁO KHÔNG ĐẶC BIỆT DẠY CHO RIÊNG AI”

Hòa Thượng nói đến vấn đề này vì có người hỏi Ngài: “*Vì sao Thầy có thể thành tựu mà tôi không có thành tựu, có phải chăng là Lão sư đã dạy riêng cho Thầy không?*” Hòa Thượng nói: “***Lão sư không đặc biệt dạy cho riêng ai!***”. Lão sư dạy chung một lớp học hơn 300.000 người, ai căn tính thượng đẳng thì họ tiếp thu được nhiều, ai có tâm thành kính thì họ có thể tiếp nhận được nhiều, còn người nào lơ là, qua loa thì họ tiếp nhận được ít. Có những người không có thành tựu thì lại trách Lão sư cho rằng Lão sư đã thiên vị, Lão sư đã dạy riêng cho một người nào đó nên họ mới có thành tựu. Người có tâm cầu học tập thì mỗi giờ, mỗi giây, mỗi phút, trong lúc ăn, trong lúc nói, trong lúc họp mặt mọi người thì họ đều học tập. Chúng ta trong những bữa ăn được người khác mời thì cũng ngồi ăn thoải mái mà không nhìn xem các trưởng bối, các vị Thầy của chúng ta làm như thế nào. Đó là sai lầm nhất của người học trò!

Chúng ta chưa có phúc để hưởng mà chúng ta cho rằng mình đáng được hưởng, người xưa gọi là chúng ta đang “*nhờ được bóng cây*” hay “*nhờ được ánh sáng*”, thí dụ ta ở trong phòng tối thì ta nhờ được ánh đèn soi sáng. Cho nên người học trò ở trong mọi hoàn cảnh ở trong mọi góc độ là đều phải học tập. Có những người “***tự vĩ vi thị***” tự cho mình biết, tự cho mình đúng, chỉ cần vài người khen thì họ đã tưởng rằng mình tốt lắm rồi trong khi còn rất nhiều phương diện để mình học tập, khi ngồi với trẻ con thì phải như thế nào, khi ngồi với bạn thì phải như thế nào, khi ngồi với trưởng bối thì phải như thế nào. Nhưng nhiều người sơ xuất không để ý họ cứ nghĩ mình là Thầy là Cô rồi nên không cần học nữa.

Hòa Thượng nói: “***Chỉ cần người có tu dưỡng thì họ nhìn vào họ sẽ biết hết năng lực, nội tâm của mình***”, cho nên học trò muốn có thành tựu không phải Lão sư dạy riêng cho chúng ta mà chúng ta phải biết từng giây, từng phút, từng giờ, từng ngày học tập. Học tập không phải là ở bên cạnh Thầy mới học được mà chúng ta có thể học thông qua hình ảnh, thông qua phim ảnh.

Hòa Thượng nói: **“Lúc tôi đến Đài Trung học trò của Lão sư Lý đã có hơn 100.000, nhưng họ nghe Lão sư Lý nói: “Tôi có rất nhiều học trò nhưng không mấy người có thành tựu, người có thành tựu thì đã đi rồi”.** Có người đến nói với Hòa Thượng Tịnh Không: **“Lão sư nói có rất ít học trò có thành tựu, người có thành tựu thì đã đi rồi. Có phải Lão sư đã truyền trao bí kíp riêng cho Thầy không mà Thầy có thành tựu?”.** Hòa Thượng nói: **“Lão sư không truyền riêng bí kíp nào hay đặc biệt dạy riêng cho tôi mà vì tôi biết hoàn cảnh của tôi. Tôi đến đó là cần phải học, vì thời gian học có thể kết thúc bất cứ lúc nào nên tôi toàn tâm toàn ý để học tập, mỗi buổi giảng của Lão sư tôi đều cố gắng tiếp thu cho nên tôi có thành tựu”.** Những người khác họ ở cạnh bên Thầy có thể hôm nay họ nghe không được thì ngày mai, ngày một có thể nghe, chính tâm đó làm họ không có thành tựu.

Khi Thích Ca Mâu Ni Phật còn tại thế, đệ tử của Ngài rất nhiều, cũng rất nhiều người không có thành tựu. Ngay đến thị giả thân cận của Phật là Ngài A-Nan lúc Phật nhập Niết Bàn rồi mà Ngài A-Nan vẫn chưa chứng đạo. Khi Phật nhập Niết bàn rồi thì Ngài Ca-Điếp tổ chức đại hội để kết tập Kinh điển ghi lại những lời dạy của Phật, những người dự đại hội đó phải là người chứng quả A-La-Hán hay chứng được Lưu Tận Thông, không còn phiền não, không còn luân hồi sinh tử nữa thì mới có thể tham dự. Ngài A-Nan có một trí nhớ siêu phàm, tất cả những lời Phật nói, nói ở thời điểm nào, nói cho ai thì Ngài A-Nan đều thuộc lòng nhưng khi Phật nhập Niết bàn Ngài vẫn chưa chứng quả.

Người khác thì đã có thành tựu mà người ở bên cạnh Thích Ca Mâu Ni Phật thì chưa có thành tựu. Ngài Ca-Điếp nói với A-Nan: **“Ông phải chứng quả A-La-Hán thì ông mới được dự đại hội kết tập Kinh điển này!”.** Sau đó một thời gian ngắn thì Ngài A-Nan cũng đã chứng được quả A-La-Hán. Có câu chuyện kể lại khi Ngài A-Nan chưa chứng quả khi đến nhà một nữ nhân là Ma-Đăng-Già, Ngài đã bị họ dùng bùa chú dẫn dụ ở lại nhà của họ nhưng may mắn là Ngài còn có định lực nên chưa bị phạm giới. Khi đó Phật dùng thần giao cách cảm biết Ngài A-Nan đang bị nạn, nên Phật nói ra chú Lăng Nghiêm và bảo ngài Xá-Lợi-Phất mang thần chú đến trì tụng trước cửa nhà Ma-Đăng-Già để giải nguy. Khi Ngài A-Nan trở về Phật nói: **“Khi mình tu tập chưa có thành tựu thì mình vẫn bị đọa lạc”**, chứ không phải chúng ta ở bên cạnh Thầy của mình, Thầy của chúng ta là một vị Phật, nhờ quả vị của Phật thì chúng ta sẽ được nương nhờ. Tất cả mọi người phải có thành tựu thì mới vượt qua được chướng ngại, khổ nạn, vượt qua được Sinh – Lão – Bệnh – Tử, vượt qua được sáu cõi luân hồi.

Người có thành tựu thì họ cho rằng Lão sư dạy riêng, còn bản thân họ thì chảnh mắng, xem thường, tự cho rằng mình đã biết hơn người rồi không cần phải học hỏi nữa. Tất cả môi

trường tôi đến đều là để cho tôi học hỏi. Hôm trước tôi đến đây, đường lát đá đỏ thì tôi liền quay phim để gửi cho thợ ở cơ sở Sơn Tây xem, bây giờ sân ở đó cũng đã lát đá đỏ rất đẹp và tiết kiệm tiền.

Hôm qua tôi đến chia sẻ với sinh viên trường Sư phạm. Khi Thầy Phương đang chia sẻ tôi cũng chưa biết mình sẽ nói gì, tôi nhìn thấy trên tường có câu: “*Cần phải chú trọng giáo dục đạo đức, lối sống, năng lực sáng tạo, kỹ năng thực hành cho sinh viên*”, khi đó thì tôi liền nghĩ ra nội dung mình nên chia sẻ. Vậy thì mỗi hoàn cảnh đều là hoàn cảnh để cho chúng ta học tập, để cho chúng ta nâng cao bản thân. Từ nhỏ đến lớn tôi phải bôn ba khắp nơi, tôi học với Hòa Thượng thông qua sách, đĩa chứ không ở bên cạnh Thầy để trực tiếp hỏi tất cả đều là chính mình nỗ lực!

Có người hỏi Hòa Thượng: “*Hòa Thượng ơi điều kiện như thế nào để có thể ở bên cạnh Hòa Thượng, gần gũi Hòa Thượng để học tập?*”. Hòa Thượng nói: “***Đâu cần thiết phải đi theo tôi đâu! Người đi theo tôi đều không có thành tựu. Người muốn có thành tựu là người nghe lời và thật làm***”. Tất cả hoàn cảnh đều là môi trường đều là để mình học tập, thăng tiến, không có một hoàn cảnh nào để chúng ta dễ dui, buông lung, tự cho mình được phép hưởng thụ!

Hòa Thượng đã từng nói: “***Cả đời tôi đối với năm dục sáu trần là không bao giờ có ý niệm hưởng thụ!***”. Chúng ta muốn có thành tựu thì phải hướng đến học tập như Hòa Thượng đã học, hành trì như Hòa Thượng đã hành trì. Có những hoàn cảnh không phải do ân đức, do tài năng của chúng ta mà chúng ta có được là do đang hưởng nhờ. Chúng ta chưa có đủ phước báu để hưởng mà tự cho rằng chúng ta có quyền hưởng thì đó là điều đại khờ nhất! Giống như người ta không có tiền mặt, cũng không có tiền trong ngân hàng nhưng vẫn tiêu tiền một cách tùy tiện. Chúng ta không có phước dư mà chúng ta dùng nhờ phước của người khác. Chúng ta không phải dùng phước dương mà dùng âm phước vậy thì chúng ta chắc chắn là te tua. Hoàn cảnh nào cũng là hoàn cảnh để chúng ta học tập, thăng tiến đó là người khéo dụng tâm, khéo học tập.

Gần đây tôi có tiếp xúc một gia đình, tôi ngồi nói chuyện với Cha Mẹ, hai người con ngồi ở hàng ghế phía sau thấp hơn, hai chị em ngồi, tay đặt lên đùi rất nghiêm túc, không ngó nghiêng cũng không lấy điện thoại ra bấm. Chúng ta là Thầy thì phải xem lại tư cách hành vi của mình. Khi Thầy đang nói chuyện với người khác thì chúng ta không lắng nghe vậy thì tương lai làm sao chúng ta biết cách tiếp khách, biết cách nói chuyện với người có địa vị. Chúng ta chỉ tìm cách thỏa mãn dục vọng không biết cách kìm hãm dục vọng để học tập. Chúng ta cứ

muốn tìm một ngôi trường thật tốt để chúng ta học nhưng trong cuộc sống hàng ngày đối nhân xử thế tiếp vật chính là ngôi trường tốt nhất.

Hòa Thượng nói: **“Cả đời tôi chỉ có ba nơi mà tôi đi. Nơi thứ nhất là khi nghe có vị Thầy tài năng, đức hạnh thì tôi tìm đến thân cận học hỏi. Nơi thứ hai là nhà sách và nơi thứ ba là thư viện”**, người như vậy thì mới có thể có thành tựu. Còn ngày nay học trò chỉ thích ngao du sơn thủy, chỗ nào ăn uống ngon, cảnh đẹp thì thích đến để hưởng thụ, không chú tâm đến cơ hội học tập, đây là bệnh của tất cả chúng ta. Chúng ta không có thành tựu vì chúng ta không chịu học!

Hòa Thượng nói: **“Người học Phật chúng ta phải biết tri ân, báo ân, biết ơn đức của Cha Mẹ, biết ơn đức của Thầy, biết ơn đức của Phật, biết ơn đức của Quốc gia khi biết rõ ơn đức rồi thì niệm niệm báo ân. Chúng ta không có ý niệm báo ân là vì chúng ta không thấu hiểu. Phật pháp là Tín - Giải - Hành - Chứng, tin rồi thì phải hiểu, hiểu rồi thì mới có thể hành một cách thấu đáo triệt để vậy thì mới có thể có được chứng đắc”**. Trong học tập, trong tu hành chúng ta chưa hiểu hoặc không hiểu thấu nên không làm một cách triệt để. Chúng ta không hiểu thấu pháp tu, không hiểu thấu ơn đức của Cha Mẹ, Thầy Cô, ơn đức của tất cả những ân nhân đã thành tựu cho chúng ta. Chúng ta rất mơ hồ nên chúng ta không biết báo ân, không biết dụng tâm học tập để mà báo ân mà chúng ta chỉ làm cho dễ coi. Chúng ta làm ra phải thấu tình hợp lý, hợp với thuần phong mỹ tục, với hoàn cảnh mà chúng ta đến thì đó mới đúng với tinh thần của Kinh Hoa Nghiêm là: **“Học vì nhân sư hành vì thể phạm”**.

Cho nên Hòa Thượng nói: **“Người ta thấy tôi đi giảng pháp, người ta thấy tôi có nhiều pháp duyên nên họ hỏi tôi: “Sao pháp duyên của Ngài nhiều như vậy, sao Ngài có thành tựu lớn như vậy, có phải Lão sư dạy riêng cho Ngài không?”**. Chỉ có trong phim kiếm hiệp với có chuyện Thầy gọi học trò vào mật thất truyền cho bí kíp như vậy. Người xưa đã nói: **“Thiên tài chẳng qua là sự nhẫn nại dài lâu”**.

Hòa Thượng nói: **“Tôi biết hoàn cảnh của tôi từ xa đến để cầu học và tôi biết thân phận của tôi là cô thân, độc mã. Tôi đến Thư viện Từ Quang người ta dành cho tôi một cái giường nhỏ để tôi nghỉ và việc này vẫn có thể kết thúc bất cứ lúc nào”**. Lão cư Lý mở ra Thư viện Từ Quang bây giờ là Học viện Từ Quang. Lão sư Lý đã chấp nhận cho Hòa Thượng học nhưng có những người không cho Ngài ăn, thậm chí đóng cửa không cho Ngài vào, Ngài phải nằm ngoài sân. Chúng ta nghe Hòa Thượng kể mới thấy được sự khốc liệt khi cầu học của Ngài. Sau này Hòa Thượng cũng có ba mươi năm phải ở nhờ nhà một Cư sĩ.

Hòa Thượng nói: **“Tôi xác định đến Đài Trung là để học tập vậy thì mục đích của tôi là học thôi, còn tất cả việc khác không làm khó được tôi!”**. Nếu Ngài không được ăn thì uống nước, ngày mai ăn. Tâm cảnh của người học trò như vậy mới có thành tựu. Chúng ta không có tâm cầu học, không có tâm thành kính, tâm chúng ta ngêu ngao, ngạo nghễ thì không thể có thành tựu. Một đời Hòa Thượng là tấm gương để chúng ta nỗ lực học tập!

Hòa Thượng nói: **“Vì sao chúng ta không làm được? Tại vì bạn không thể thấu triệt, bạn hiểu rõ được rồi thì nhất định bạn sẽ làm được, không cần người khác phải khuyến khích bạn hoặc không cần phải có người cưỡng ép bạn mà bạn sẽ tự động mà đi làm”**.

Hòa Thượng nói: **“Khi tôi ở cạnh Thầy tôi dành hết thời gian để học tập, bao nhiêu sự chướng ngại cũng không làm tôi nao núng. Cho nên tôi mới có được một chút thành tựu này”**. Là người học trò đều phải nỗ lực học tập, từng giây từng phút đều là cơ hội để chúng ta học tập. Ngày ngày tất cả môi trường chúng ta tiếp xúc đều là môi trường để ta học tập, ta thăng tiến. Hòa Thượng nói: **“Lúc nào bạn cũng nghĩ bạn giỏi rồi, bạn biết rồi cho nên bạn không có gì để học!”**.

Hòa Thượng nói: **“Người học trò vì sao không biết tri ân báo ân? Vì chúng ta không thấu triệt, không cảm nhận được ân đức của những ân nhân của mình. Người học Phật chúng ta phải biết tri ân báo ân”**. Thế gian nói là: **“Uống nước nhớ nguồn, ăn quả nhớ kẻ trồng cây”**, **“nhớ ơn”** là phải tiếp nối mạng mạch, tiếp nối sứ mạng của Thầy. Hòa Thượng nói: **“Sở dĩ tôi học có thành tựu là vì tôi có tâm cầu học, những ngày tháng giây phút ở bên Thầy là tôi tận dụng hết tất cả thời gian để học tập, không tìm cách để nghỉ ngơi, thong thả. Tôi luôn dùng thời gian để học tập, nhìn cách Thầy ăn, nhìn cách Thầy nói, nhìn cách Thầy làm”**.

Hòa Thượng không có bằng cấp gì, Ngài chỉ học hết Trung cấp, chưa qua Đại học vậy nhưng các trường Đại học nổi tiếng trên thế giới lại mời Ngài đến để trao bằng Tiến sĩ cho Ngài. Họ nói: **“Bây giờ Ngài muốn đi họp Liên hợp quốc thì Ngài phải đến với tư cách là một học giả, phải có bằng Tiến sĩ”**. Hòa Thượng nói: **“Vậy thì vì chúng sanh thì tôi nhận”**. Trong mọi hoàn cảnh Ngài đều học tập không có một chút chệnh mảng còn chúng ta thì chệnh mảng nhiều hơn học tập.

Hòa Thượng nói: **“Sở dĩ tôi có một chút thành tựu là vì tôi có tâm cầu học còn các bạn chưa có thành tựu là vì các bạn không có tâm cầu học. Tôi muốn học, tôi chịu học. Những người khác không có thành tựu là vì họ không muốn học, không chịu học. Họ cho rằng ngày ngày họ được ở bên cạnh Lão sư cơ hội của họ quá nhiều!”**. Những người ở Đài

Trung ở gần Thầy thì cơ hội học quá nhiều. Giống như câu chuyện Ngài A-Nan khi Phật còn tại thế thì vẫn là phàm phu, vẫn bị Ma-Đăng-Già mê hoặc, dụ dỗ. Đó cũng là một sự thị hiện, các Ngài đều đang diễn kịch cho chúng ta, Ngài muốn dạy chúng ta: **“Ở gần Phật mà không chịu nỗ lực học tập thì phàm phu vẫn là một phàm phu”** vậy thì như Ngài Lý Bình Nam nói: **“Đáng đọa lạc như thế nào thì vẫn phải đọa lạc như thế đó!”**, chứ không phải là ở gần Phật thì sẽ được nhờ phước của Phật, nhờ ơn đức của Phật thì sẽ thành Phật.

Ngài A-Nan và Phật diễn kịch ra cho chúng ta xem, Ngài A-Nan đã có vô lượng kiếp làm thị giả cho Phật nên Ngài mới có trí tuệ như vậy, Phật nói gì Ngài cũng nhớ. Khi Phật nhập Niết bàn rồi Ngài A-Nan vẫn là một phàm phu, phàm phu không được dự đại hội kết tập Kinh điển. Ngài Ca Diếp là Đại đệ tử của Phật, là người chủ trì đại hội kết tập Kinh điển lần đầu tiên. Điều này cũng dạy chúng ta rằng phải là người chứng đạo thì mới được kết tập Kinh điển!

Hòa Thượng nói: **“Cả đời tôi chỉ đi giảng chú giải của các Tổ Sư Đại Đức, tôi chỉ giảng chú giải của Thầy tôi, nếu có sai thì Thầy sai chứ tôi không sai!”**. Ngày nay chúng ta cũng vậy chúng ta chỉ học, chỉ phân tích lại lời của Hòa Thượng dạy. Có người hỏi tôi: **“Tại sao không Thầy không dịch Kinh Vô Lượng Thọ?”**. Tôi nói: **“Tôi không dám làm những việc đó. Dịch Kinh là để cho những người tu thật sự có năng lực. Chúng ta chưa thật sự có năng lực mà dịch Kinh thì rất nguy hiểm, nên tôi chỉ dịch diễn giải của Hòa Thượng”**. Chúng ta vẫn không có thành tựu là vì chúng ta không muốn học, không chịu học chứ không phải do Lão sư không dạy mình!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỉ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!